

Smrt velitele ruské žoldnéřské vágnerovi skupiny Jevgenie Prigožina rozproutila vlnu spekulací a dohadů.

Šev privátní armády, která se hrála zásední roli v ruské invazy na Ukrajině a v červnu povstala proti vedení ruské armády,

zemřel v rusku při havárii svého soukromého letadla.

Kdo mohl mít na Prigožinově smrtě zájem?

Jak se Prigožin podnikatel v restauračním biznesu dostal až doputinovaný blížšího okolí a dole šefa soukromé armády?

Co éra vágnerovců vypovídá o fungování současného ruska.

A znamená smrt lídra privátní armády její definitivní konec?

Je pátek 25. srpna.

Máde Jelenka Kabrhelová a pětšadesát devět.

Spravodajský podkást se znam zpráv.

C'est une annonce chok qui siel se vérifier.

Oré des conséquences considérables.

Když šeina nevyčejn datý Prigožin.

Teď jedná mimořádná správa v tverské oblasti severně od Moskvy se zřítilo letadlo s desetilidmi na Palubě.

Jestli Prigožin letadlem skutečně letel, zjištějeme.

Klíčová otázka žije nebo nežije jevgení Prigožin.

Šev žodnéřů vágnerovy skupiny jevgení Prigožin podle ruských úradů zahinul případu soukromého letadla.

Jevgení Prigožin se znam zpráv.

Je podle všeho mrtví, podle ruských medií a úradů pro letetství rosaviacie zahinul při havárii letounu, který patřili ho společnosti.

Jak zásadní je to správa?

Řekla bych, že za posledního půl roku je to určitě ta největší správa, která se týká invazena Ukrajinu. Viděli jsme, jak důležitou roli hráli žodnéři z vágnerovy skupiny při obsazování různých měst a taky v tom, co na Ukrajině páchali. Víme, že se podíleli na některých z těch nejhorších válečných zločinů, ke kterým tam došlo.

Je zřejmé, že to byl právě Prigožin, kdo je řídil.

On byl ten, kdo jim schánil peníze, zásoboval je výzbrojí, výstrojí i municí

a že to byl jeho osobný projekt nějaká abstractní struktura.

A také je vícemeně jasné, že bez něj ta organizace nemůže existovat

a samozřejmě vyvstává otázka, co se s těmi lidmi bude dít ve chvíli, kdy tu není ani jevgení Prigožin, ani jeho hlavní veletelé, kteří byly v tom letadle s ním

a kteří mu pomáhali vágnerovu v skupinu Vest.

Ani už je ich něčto by upravileť vágnerom.

Dmitry Utkin řečený vágner. Valéry Čekalov, který odpovídal ve vágnerově skupině za vnitřní bezpečnost

a především jevgení Prigožin, kterémosek, kde si přestívalo Putinu v kuchař.

Tě všichni měli být u deně napalu by letadla, které včera hávarovalo v tverské oblasti Ruska.

Letadlou letalo z Moskerského letiště Šeremetievo do Petrohradu.

Na palubě byly 3 členové posádky a 7 pasažérů.

Zahájili jsme vyšetřování haváry je letadla Embréer, které se stalo večer v tverské oblasti. Na seznamu cestujících bylo iméno jevgeněj Prigožin. Učit na sociální síti telegram blízky vágnerově skupně tvrdí, že letadlo bylo se střeleno. Na skoukají zvějd nasičat a co v tuhle chvíli víme o tom, co se přesně vlastně stalo. Ruský státní úrat pro letedskou dopravu, který má letový provost na starosti, oznámil, že se dotičný stroj s Prigožinem na palubě zhrtil. Už bylo zahájeno vyšetřování a úřady prověřují všechny možné verzé počínají technickou závadou, přeschybu pilota až po incident na palubě. Existuje několik videí, která z řícený stroj zachycují a jsou tu svědectví lidi, kteří popisují, jak k tomu došlo. Že byli slyšet výbuchy, že letadlo začalo protce klesat a je tu celá řada různých verzí té události. Výbuchy je z rádných verzí. P****, to tebí zpilotník. Zbíli, babachnovalo v dva razy, zrvalo se, padejit. Ty bys, smatří, padejit. Slyšel jsem výbuch nebo ránu. Obvykle po výbuchu na zemi uslyšíte o zvěnu, ale tohle byla jen rána. Koukl jsem se na nebě a uviděl bílý kouš. Jednokřídlo odletilo jedným směrem a trup letadla se zakymá cel. Potom sletel k zemi na jednom křídle. Podle mě je teď opravdu složité říct, co přesně se stalo. Protože tu máme například vágnerovské přívržence, kteří jsou přesvědčení, že prigožin byl zlikvidován umyslně. A proto budou upřednostňovat verzí, podle které letadlo se střelila raketa protivzdušné obrany, nebo že na palubě stroje vybuchla nastražená bomba. Existuje několik fotografií a videozáběďů z místa, na kterých jsou vidět části trupu zříceného letadla ležící na zemi. A někteří lidé na nich identifikovali díry nebo otvory, které podle nich nasvědčují tomu, že stroj rozerval výbuch bomby nebo něco podobného. Ale je ještě příliš brzy kategorický říkat, co se s letadlem mohlo nebo nemohlo stá. A jak dolečítý je samotný způsob, jakým prigožin podle všeho zahynul? Jakou roli to hraje z hlediska jeho podporovatelů i odpůrců? A druhé strany je protiv nimo? Tady je potřeba si vybavit dva měsíce staré události. Kdy došlo k té prigožinově v spouře během míš, vágnerovci pohodovali na Moskvu a přiblížili se k ní na nějakých 150-200 km. Prigožince tehdy věvěl jako naprosto nekontrolovatelný člověk, který je schopen, schromáždit své bojovníky a rozhodnout se třeba, že svrhne i samotného putina. Bylo pak pro všechny dost překvapivé, když se mu nic nestalo,

a úřady ho ponechali dál na svobodě.
Byl mezi tím v Bělorusku, byl v Petrohradu,
kde se sešel s různými africkými státníky,
kteří tam přijeli na samit.
A mnozí komentátoři, kteří vědí, jak spravila dopadají lidé,
kteří se pustí do konfliktu s Kremlem,
že z nenadání zemřou,
že je někdo třeba zabije na ulici,
jako v minulosti různé čečenské polní velitele,
ukrývající se ve spojených arabských emirátech a podobně,
že se skrátka s takovými lidmi může stát cokoli.
Jen kroutili hlavou nad tím, že prigožin je na svobodě a živí.
Neštěstí se samozřejmě může stát kdykoli,
ale nikdo neočekával, že zrovna teď by mohlo dojít k takové letecké haváry.
A vím, že se spousta lidí ptá,
proč se prigožin nacházel na palubě letadla spolu
se svými nejbližšími, se svými veliteli.
Jedno z vysvětlení, které jsem zaslechla a které mi dává smysl je,
že se vraceli z Afriky a museli rozhodnout něco důležitého a neodkladného,
co se jejich další myse v Afrique týkalo.
Je přitom celkem pochopitelné,
že pokud je vás víc, nechcete být od poslouchávání
a režíte důvěrné věci,
dává jednání na palubě letadla smysl,
protože tam vás těžko bude někdo špehovat.
Pokud jde o to konkrétní letadlo, o tom se moc nemluví,
ale mě připadá jako dost podstatný detail,
že nepriletělo přímo z Afriky.
Oni se zmaly do Moskvi, jak chápu,
vraceli na palubě jiného stroje
a teprve v Moskvě naně čekal tenhle prigožinu v soukromí letoun,
který běžně používá,
který jsme mnohokrát viděli a na který přesedl
a vyrazil směrem do Petrohradu.
Tenhle stroj stál na letišti v Moskvě,
pokud mám správné informace, od 18. srpna.
Co se s ním za tu dobu mohlo dít, kdo se k němu mohl přiblížit
a něco do letounu umístit, nevíme.
Jen chci říct, že to letadlo nebylo celkem dlouho v provozu.
Prostě jen stálo a celou tu dobu na něj čekalo.
Vám prostě stajal iž dalýho všechno jim.
Objevuje se množství teorií o tom, kdo mohl mít na jeho smrti zájem.
Kdo se ho mohl chcít zbavit?
Existuje na tuhle otázku jednoznačná odpověď?

No, což to my vidíš v poslední vrmě.
V poslední době jsme mohli vidět,
že prigožin byl odstaven od jakýchkoliv bojových akcí na Ukrajině.
Od jel do Běloruska, ale nenašel tam pro sebe žádný úkol.
Nic, čemu by se mohl věnovat.
Neměl missy, neměl cíl.
A byl celkem zjevné, že poslední možností,
kde by se ještě mohl uplatnit, zůstávala Afrika.
I podle jeho chování v posledních týdnech to vypadalo,
že se zmiřil s tím, že jeho veřejná role se zmenší,
ale zároveň mohl mít pocit, že je v bezpečí.
Protože když proti němu úřady nezakročili,
bezprostředně poté v spouře, když nebylo zahájnotrestní stihání,
dalo se z toho vyvozovat, že je po všem, a nic už se mu nestane.
Nakolik představoval nebezpečí prostátní moc a prokreml,
to se dá jen těžko odhadovat, protože on nevyvíel nějakou každodinní činnost.
A také bych nepřeceňovala jeho osobní vliv.
Důležitost a popularitu jak u běžných rusů,
tak i mezi bojovníky vágnerovy skupiny.
Ale na druhou stranu si dovedu představit,
že nějaké množství lidí mezi vágnerovci
k němu cítilo loajality a osobní oddanost.
Nevíme, jestli ich bylo 50, 100 nebo 200,
ale nějaké procentostě, kteří s ním vytáhli na Moskvu, pobilo.
A je zjevné, že prokreml to představovalo hrozbu,
že by ty lidi na jednou mohl mobilizovat a něco provést.
Jak jsme mohli vidět, během té červnové vzpoury,
růzké silové struktury to zastihlo z celá nepřipravené
a v řadách policie ani armády se nenašli lidé,
kteří by protiv zbouřencům rázně zakročili.
A takové obnažení slabosti státní moci
musí nutně vyvolávat pocit ohrožení.
Na víc je tu ještě jeden rozmiér a to pocit z rady,
který v kremlou museli vůči prygožinovi cítit.
Po těch letech, kdy ho podporovali, financovali,
drželi nad ním ochranou ruku, protože bez toho by
nikdy nemohl ustavit organizace, jako je vágnerová soukromá armáda,
přijde taková nečekaná rána v podobě té vzpoury.
To mohlo být zdrojem nějakého osobního pocitu urážky a zrady.
Konec konců jsou teď sociální sítě plné citátů
i videí Vladimira Putina z předchozých let,
kde mluví o tom, že není větší hřích,
než z rada a že z rádců nelze odpustit.
Samozřejmě jsou to ale všechno jen spekulace,

zatím nevíme, co přesně se stalo.

My pak ani znajem, co slušíme na samozěli.

A vy umíte prašť?

Jde.

No ní vše.

A co nívaz možná prost?

Přidatelist.

Kreml ani rŭzké ministerstvo obrany událo,

zatím nekomentovali o patrně sekní, ale věádřil třeba Americký prezident,

...

...detajly si se neznám, ale vím,

že se v Rusku neděje moc věcí,

za kterými nestojí prezident Putin.

Ševka byl ruské opoziční v rády.

Svitla na Cichanovská tak řekla,

že nikomu nebude zločinec prigožin

v byl rusku chybět, že to byl v rach

a že jako na takového by se na něj

mělo také vzpomínat.

Kyjev odpovědnost za udejnou prigožinovou smrt odmítl.

Poradce ukrajinského prezidenta Michailo Podoliak

z níviní přímo ruského prezidenta Vladímy Raputina.

Dávaj, napomím, kto byl.

Podme připomenout, kdo je v genii prigožin

vlastně byl, co všechno měl za sebou.

Odkud pocházel, a jak se původně

drobní kriminálních z někdejšího sověckého

Leningradu ocitnul v pozici jedné

z důležitých postav Putinová okolí.

Prigožin počátkem 90. let začínal

v gastronomickém biznisu,

vlastněl několik restaurací.

A právě z krzně se seznámil s Vladímírem Putinem,

který tehdy působil na Petrohradské radnice.

Poniaké době začal pořádat velké recepce,

kterých se účastnili prominentní hosté

i ze zahraničí, a po roce 2000

i Putinu už jako prezident

a jeho hosté, prezidenti Francie,

spojených států a dalších důležitých zemí.

Záhy začal získávat zakázky na dodávky

jídla, na catering, což mu

samozřejmě zajistilo zásadní přímy.

A pak se objevil Wagner.

Poprvé jsme o Wagnerově skupině slyšeli někdy kolem roku 2014 nebo 2015, by Rusko vtrhlo na východní Ukrajinu. Byla to skrytá invaze. Ruské síly do oblasti vyslali malý kontingent, ale Moskva jeho přítomnost tajila a popírala, že by tam svá vojska měla. Opírala se hlavně o skupiny místních osbrojenců, které předtím ruské síly vysvičili. Samáž se mě tehdy viděla, bylo zjevné, že se přivícvyků setkávají s osobami, u kterých bylo jasné, že jde o ruské generály. A právě v Tudobu se na východě Ukrajny objevili první Wagnerovci. V letech 2014. až 2015. tam získali své první bojové zkušenosti. Jak my letám největší boje ustali, přesunuli se do Afriky, kde působyli v různých zemích. Operovali i v Sírý, kde čelili podezření z různých válečných zločinů, podporovali diktátorský režim, zjevně vzájmech kremlu. A v roce 2022, kdy rusko zahájilo plnou invazy na Ukrajinu, se z vágnerovci znovu setkáváme na Ukrajně. Prigožin, který celé roky odmítal, že by mu vágnerová skupina patřila, ostatně i ruský stát vylučoval, že by taková žodněřská organizace existovala, tehdy poprvé přiznal, že jde o jeho podnik. A nejen to v uplynulém roce se stál v podstatě stálicí ruských médií. Natáčel nekonečná videa i audiorozhovory. Tvářil si jako nějaký pravdomluvec, který konečně odhalí veřejnosti, co se na frontě na Ukrajně doopravdy děje, které můžeží na srdci o sutruské armády. A vymezoval se v tom ohledu vůči ministerstvu obrany. Stavěl se do pozice člověka, u kterého se zbíhají síly a dokáže se ministerstvu postavit. Nakonec to skončilo v spourou vágnerovcu, která ukázala, že Prigožin přecenil své síly

i svůj vliv na Vladimira Putina.
A tím všechny jeho problémy začali.
Prigožin přiabřil reputáciu,
Prigožin si získal pověstě jednoho z nejkřutějších veritelů,
mezi těmi, kdo se zapojili do rúzké invaze na Ukraínu.
Jaké metody používal?
Jaké metody ony spolzoval?
Víme samolřej mě to,
že na Ukraíně došlo kválečným zločinům.
Ruské ministerstvo obrany jejich egzistenci popírá
a je zjevné, že nedělá nic proto,
aby viníky potrestalo
a podobné mu chování udělalo přítrž.
Ale také je zřejmé,
že oficiální místa od strašlivého násily,
které se odehrálo v Buči
a v dalších ukrajinských městech,
odvracela zrak proto,
že jednoduše nemůžou přiznat,
že takové metody boje praktikují.
Prigožin a jeho lidé se jimi
přitom v podstatě pišnili.
Mluvili o tom,
že k lidně můžou zabít i vlastního vojáka,
kdyby chtěl třeba desertovat
nebo by odmítli d do boje.
Víme, jak se vágnerovci chovali
k ukrajinským zajadcům
a asi nejstrašlivějším svědectvím je video,
které je vylo na konci minulého roku
a které ukazuje do mělou vraždů
jednoho ze členou vágnerovy armády,
kdy dotičnému rozbyli hlavu kladivem.
Tento obraz
se stál symbolem vágnerovců
a toho, že jde o organizaci,
pro kterou neexistují žádná pravidla,
a která veškeré problémy
řeší silou.
A pro ruskou vládu to bylo zjevně výhodné,
jak kolitozní strašlivě
takové lidi využívat ke svým cílům
a přitom se od nich distancovat
a tvrdit, že zločiny

nemají nasvědčení vojáci,
ale členové soukromé organizace.
O všem, všichni si pak můžou
vzpomenout na to, že když došlo
k prigožinovu po vstání,
Putin v podstatě přiznal, že
skupinu financoval a že vágnerovcům
celé roky pomáhal získat peníze
ze státního rozpočtu.
Takže ta idea, že mimořádná krutost
a brutalita nejde na vrůpruské armády,
ale nějakých soukromých osob
tu jen málo k domů, že brát vážně.
Ruský prezident Vladimir Putin
vyjádřil soustrast rodině Jevgenie Prigožina.
Znal ho od 90. let
a označil ho za talentovaného biznismena.
Vyšetřování pádu leta,
při kterém Prigožin pravděpodobně zemřel,
ale podle Putina zabere delší čas.
A i zvězda,
že to bylo hlavní motivací.
A vy se něco o tom,
co Prigožina motivovalo
všlo mu o peníze, o moc
nebo bylo ve hře ještě něco jiného
a drená lince nahapodrubit si nepřítelé.
A je to člověk,
který se rád nechával unest
vrhal se do ryskaní
který se ještě předtím,
než se začel angažovat na Ukraíně.
A je to člověk,
který se rád nechával unest,
vrhal se do ryskaních podniků,
byl to typ dobro druha.
Například v roce 2016
se rozhodnul během amerických
prezidentských voleb
vyskoušet svou armádu Trollu.
Prověřit, jestli se jí povede vol by zmanipulovat.
Nešlo o žádný hluboce
promyšlený plán,
spíš si chtěl s američanů

tak trochu vystřelit a zjistit,
jestli taková lumpárna může fungovat nebo ne.
Další věc, kterou o jeho motivaci
víme je, že v ní důležitou roli
hrají peníze.
Jeho vojenské firmy to nebyla
žádná altruistická snaha
pomoc tv. Rusku.
Třeba státní zakázky
od ministerstva obrany na catering
a dodávky jídla mu vynesli obrovské prostředky.
A když skončil neúspěchem
jihopokus o vzpouru a bylo jasné,
že v Rusku už pro něj
bude velmi složité si něco vydělat,
namířil si to do Afriky,
kde zjevně šlo také o pokus
ovládnout toky financí
vznosné ideje a cíle.
Na spořáku vám to dost necinka
kam z penízy, aby byly chráněné před inflací.
Font monetika zhodnotí
jakoukoliv částku o 6,5%
a to firmám i domácnostem.
Více na monetika CZ.
V reakci na správy
o prigožinové smrtě
se objevují zejména
za hranice mi různá články,
které ho řadí mezi kritiky Putina.
O všem po bok takových od Purců
jako je třeba Anapolitkovská,
Boris Němcov, tedy lidí,
kteří si s Putinovým režimem nezdali
na rozdíl od prigožina,
který patřil do nejuhšího krúhu Putinových lidí.
Čím si to vysvětlí,
že se objevuje i takový popis jeho osoby.
V jednom americkém listu
jeho jméno nebudu jmenovat,
jsem viděla tytulék, který mě úplně odrovnal.
Prigožina tam označují
za rúzkého dizidenta.
To je samozřejmě urážka

a pohana všech lidí, kteří se Kremlu skutečně postavili
a za kritiku zaplatili životem,
zdravým i svobodou.
Na druhou stranu je mi jasné
odkud se ta to rehabilitace
prigožina vzala.
V realitě žádnou oporu nemá,
ale jde o to, že v posledních měsících
před Vágnerovskou vzpourou
začal prigožin kritizovat
ministerstvo obrany a různé úřady
s tím, že válku na Ukraíně
vůbec neměli dopustit.
Putin se celé měsíce snaží
přijít s nějakým opodstatněním,
mimo jiné tvrdil, že se Ukraínci
chystají napadnout rusko.
A prigožin, cynická osoba,
kterou zajímají jen peníze,
se v posledních měsících nepretvařoval,
nepředstíral, že všude podle plánu.
Několik dnů před vzpourou
poskytnul zhovoru ruským blogerům,
ve kterém řekl, že invaze
na Ukraínu je chybou,
že na Ukraíně nikdo na Rusine čeká.
A velmi cynický mluvil
o územích tehdy obsazených ruskem
jako o ukořistěných teritoriích,
jako o odměně zaboje,
nepoužíval termíny jako
nová území, mise za osvobození,
o kterých mluví Vladimir Putin.
A možná kvůli této otevřenosti
si ho teď, kdo si dovolí označovat
za desidenta.
Ale samozřejmě zjevné,
že i v konfliktu s ministerstvem obrany
prigožina nejvíc znepokojovalo to,
aby jeho soukromá armáda
měla dostatek zásob, peněz
a munice. Nešlo mu o ideologii.
Jako cynický dokázal

spozorovat odkud výtrvané
a na základě toho se rozhodnul,
že možná stojí za to se do konfliktu pustit.
Vládní moc svrhnout
nebo její moc omezit.
Pokud tohle chceme označovat
za opozyci Kremlu, tak bychom
měli, že to není opozyce
motivovaná morálními
nebo etickými principy,
ale bezuzným cynizmem,
který nebere ohled na lidské životy
na humání přístup nic takového.
Tu už je zaměřila prajivu populární.
Ty už si narazila na otázku
prigožinovi popularity
ať už domněle nebo skutečné
a na to, že bychom tenhle faktor
neměli přeceňovat. Na druhou stranu
mohla jeho kritika vedení
varmády přeceň mezi obyčejnými
Rusi rezonovat.
Ruská společnost
je podle mě teď ve vůbec
nejapatichtější fázi své existence.
Nedávno jsem připravila
na úplně jiném článku mluvila
s ženou, která působí jako psychotrapeutka
a psychiatricka a pracuje
z klienty v Rusku.
Podle ní teď v Rusku vládné
kolísavá nálada, která osciluje
mezi lidmi, cítícími úzkost
co se v jejich nejbližším okolí
i v Rusku děje, a na druhé straně
jsou lidé morálně na tolik vyčerpaní,
že už nedokáží sledovat
správy o vraždách na Ukrajině,
dokonce ani když se sami protiválce
ostře vymezují a jejich
jediným práním je, aby im všichni
dali pokoj. No a co se týče
prigožina, v tuto chvíli
se nekonají žádné demonstracie

na jeho podporu, nevidíme žádnou
vlnu národního hnivu. Samozřejmě,
že něco z toho, o čem mluvil,
mohlo mezi lidmi rezonovat.
Kdyby se lidé zamysleli, mohli by si říct,
no jo, vždyť nám slybovali,
že půjde o speciální vojenskou operaci,
která potrvá dva měsíce,
teď už ale trvá 18 měsíců,
mobilizovali kvůli obyčejné rusi,
kteří umírají na frontě a tak dále.
Ale osobně teď nevidím
žádný potenciál proto,
aby jeho smrt takovou reakci
v Rusku, nebo kde koli jin de
probudila.
To znamená,
že s prigožinovou smrtí
je jeho era skutečně u konce?
Votejtava člověka.
Vágnerová skupina
tak, jaký známe, už neexistuje.
Přestala existovat
po neúspěšném pokusu
o vzpouru 23. června letošního roku.
A nemůže existovat
bez prigožina.
Organizace vedená charizmatickým
lídrem, jehož motivoval adrenalina
peníze, bez něj
není života skopná.
Možná se převtělí v něco jiného,
asi ho žoldáky se setkáme v nějaké
jiné podobě. Ale v roli
silného hráče na Ukraíně, tak
jako jsme to viděli uplynulých 18
měsíců, vágnerovci skončili.
Jak my viděli poslední 18 městov,
my už jí o něj uvidí.
Natália Vasilyeva, karezpanděň.
Natália Vasilyeva,
spravodajka Deníku Daily Telegrav
pro Rusko. Spasívajte mi,
prosím.

A to je z pátečního vydání
podcastu 559 vše.
Děkujeme, že nás posloucháte.
Vradte se za námi i
o Fikendu. Všechny naše epizody
i ty v originále
najdete na servru Seznam Správy
ve všech podcastových aplikacích
i na platformě podcasty.cz
Pokud pro nás máte nějaký
vzkaz, komentář nebo nápad,
vyšete nám, naše adresa je za minuto 6
za vynáč sozo.com
najdete nás i na sociální sítí
Instagram a Twitter.
To byla Lenka Kabrhlova.
Češím se v pondělí.